

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Generalibus Principiis Amoris Et Morum - Prolegomena septem,
Librosque undecim complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput III. Reflexio ad superiores regulat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73187)

gusta porta, & arcta via est, quae ducit ad vitam, & pauci sunt qui inveniunt eam. Matth. 7.

Regnum caelorum vim patitur, & violenti rapiunt illud. Matth. 11.

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota anima tua, & in tota mente tua. Matth. 22.

Si quis vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me. Luc. 9.

Qui non renuntiat omnibus quae possidet, non potest meus esse discipulus. Ibidem.

Si quis venit ad me, & non odit patrem & matrem, &c. adhuc autem & animam suam, non potest meus esse discipulus. Ibidem.

Oportet semper orare, & non deficere. Luc. 18.

Vigilate omni tempore orantes, ne digni habeamini fugere omnia ista, & stare ante filium hominis. Luc. 21.

Quicumque baptizati sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus: consepulti enim sumus cum illo, per baptismum in mortem, ut quomodo Christus surrexit à mortuis per gloriam Patris, ita & nos in novitate vitae ambulemus. Rom. 6.

Qui vivunt hoc mundo, tanquam non vivunt. 1. Cor. 7.

Qui vivunt, non sibi vivunt, sed illi qui pro ipsis mortuus est. 2. Cor. 5.

Quae sursum sunt querite, quae sursum sunt sapite, non quae super terram. Mortui enim estis, & vita vestra abscondita est cum Christo in Deo. Coloss. 3.

Qui sunt Christi, carnem suam crucifixerunt, cum vitis & concupiscentiis. Galat. 5.

Hac est voluntas Dei, sanctificatio vestra, ut sciat unusquisque vas suum possidere in sanctificatione, non in passione desiderii, sicut & gentes quae ignorant Deum. Thessalon. 4.

In omni conversatione sancti sitis. 1. Pet. 1.

Qui dicit se in ipso manere, debet, sicut ille ambulavit, & ipse ambulare. 1. Joan. 2.

Nolite diligere mundum, neque ea quae in mundo sunt. Si quis diligit mundum, non est charitas Patris in eo. Ibidem.

CAPUT III.

Reflexio ad superiores regulas.

22 **A**llatas capite precedenti regulas serio meditetur, quicumque vult vivere christiane. Perpendat etiam quid Deo pollicitus fuerit in baptismo, quando factus est civis Sanctorum, discipulus, ovis, palme, membrum, & sponsa Christi, quando factus est peculium, templum, & filius Dei. Perpendat (inquam) qualem ab ipso vitam tam sublimes postulent qualitates. Perpendat quid ratio postulet, non ratio antecedens, sed consequens documenta sacra, duobus capitibus precedentibus exhibita. Hinc utique perspicuum erit, quam pauci sint re, quam multi solo nomine Christiani. Perspicuum, quam paucorum animis impressa sit vera notio professionis Christianismi. Perspicuum, quam immanè distet ab Evangelicis regulis, & à ratione verè chri-

stiana, Neotericorum quorundam Ethica, seu Moralis Theologia, si dici debeat Theologia. Perspicuum denique, quam praeposterè eandem ipsi fundaverint in ratione purè humana; cum fundari nequeat, nisi in ratione christiana, de qua D. Basiliius Moral. regula 8. c. 1. Cuiusmodi esse Christianos ratio vult? tanquam discipulos Christi, qui ad ea se tantummodo conforment, quae videant in ipso, vel quae audiant ab ipso. Tanquam oves Christi, quae solam audiant vocem Pastoris sui, &c. prout ex ipso deductum est à n. 9. ad 18.

Unde cap. 22. subjungit: *Quid proprium* 23

Christiani? fides quae per charitatem operatur...

Quid proprium Christiani? ut per baptismum

denudò ex aqua & spiritu generetur. Quid proprium

eius qui natus est ex aqua? ut quemadmodum Chri-

stus peccato semel mortuus est, ita ipse etiam mor-

tuus sit, & ad omne peccatum immobilis, sicut

scriptum est: Quicumque in Christo Jesu bapti-

zati sumus, in mortem ipsius baptizati sumus. Con-

sepulti enim sumus cum illo per baptismum in mor-

tem, hoc scientes, quod vetus homo noster simul cru-

cifixus est, ut destrueretur corpus peccati, ut ultra non

serviamus peccato. Quid proprium eius qui na-

tus est ex spiritu? ut pro data sibi mensura, il-

lud fiat, quod est id ex quo genitus est, sicut

scriptum est: Quod ex carne natum est, caro est;

& quod natum est ex spiritu, spiritus est. Quid

proprium eius qui denudò natus est? exuere vete-

rem hominem, unà cum vitibus eius, & cupi-

ditatibus, & induere novum, qui renovatur in

agnitionem, secundum imaginem eius qui crea-

vit illum, sicut scriptum est: Quicumque in Chri-

stus baptizati estis, Christum induistis. Quid

proprium Christiani? mundari ab omni inquinam-

ento carnis & spiritus, & perficere sanctitatem

in timore Dei, & charitate Christi, & nullam

habere neque maculam neque rugam... sed esse

sanctum & immaculatum, & edere corpus Chri-

sti, & bibere sanguinem. Quid est proprium il-

lorum qui manducant panem & bibunt poculum

Dei? servare perpetuam memoriam illius, qui

pro nobis mortuus est & resurrexit. Quid est

proprium eorum qui talem servant memoriam?

ut jam non sibi vivunt, sed ei qui pro ipsis mor-

tuus est & resurrexit. Quid proprium Christi-

ani? ut in omni re iustitia ipsius sit major iustitia

Scribarum & Pharisaorum, pro mensura doctri-

nae Dominicae, quae est secundum Evangelium.

Quid proprium Christianorum? huiusmodi dilectio

inter ipsos, cuiusmodi ea fuit quae dilexit nos

Christus. Quid proprium Christiani? providere

Dominum in conspectu suo semper. Quid proprium

Christiani? quotidie & singulis horis vigilare,

& assidue paratum esse ad eam perfectionem, per

quam placeat Deo, illud scientem, venturum

esse Dominum horà illà, quae non sperat.

En specimen Moralis Christianae. Hoc vita 24

genus, quod christiana ratio ab homine exigit

Christiano. Altissima ista Philosophia, quae

docetur in schola Christi, non mundi. Sed

proh dolor! quam procul inde distat vita in-

numerabilium Christianorum, qui sic vivunt,

quasi sibi solis vel mundo nati essent, ad fruendum utique honoribus, divitiis ac deliciis secularibus. Quasi solum animales essent, non spirituales. Quasi solum ex carne geniti, non ex spiritu regenerati. Quasi solum essent filii Adam, non filii Dei. Quasi veterem hominem non exuissent, nec sepeliissent in aquis baptismatis. Quasi Christus non emisset ipsos pretio magno, nec acquisivisset sibi per mortem suam, ut qui vivunt, non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mortuus est. Quomodo enim Christo, five Deo, non sibi vivunt, qui de Deo vix cogitant? vix affectus suos, & actus ad Deum dirigunt? quorum & vita tota vix aliud est, nisi temporalis sollicitudo, vix aliud nisi concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum & superbia vitæ; vix aliud nisi carnalis cupiditas, & rara, si ulla, Dei charitas? Non illi profectò, sed si soli Christo, non sibi vivunt, qui laudem & gloriam ipsius in omnibus quaerunt, nullamque dilectionem in alio expendunt, quod non ipse, aut propter ipsum sit; ita ut dicere queant: *Vivo ego, iam non ego, vivit verò in me Christus.* Solum proinde illi, quorum vita tota, continuus est cultus, continua laus Dei; adeoque continuum actu vel virtute divini amoris exercitium. Siquidem non colitur ille, nisi amando, inquit Augustinus episcopus 120. ad Honoratum; *Et quid est cultus ejus, nisi amor ejus?* 12. Trinit. 14.

CAPUT IV.

Ad superiores regulas Christiani omnes tenentur.

25 **A**T replicantem audio: doctrinam quidem & regulas Evangelicas, tribus prioribus capitibus allatas, optimas esse; continere tamen consilium, non præceptum, saltem adstrictivum omnium Christianorum.

At replicæ isti egregiè occurrit Eminent. Cardinalis Bona in aureo opusculo, quod inscripsit principia & documenta vitæ christianæ p. 1. §. 6. ubi sic: „Quia plurimi sunt, qui tradita à Christo christianæ perfectionis documenta, nec discere nec servare volentes, ne illa temerè abjecisse videantur, ad illos dumtaxat spectare asserunt qui, claustris inclusi, à sæculi curis alieni sunt; ostendam evidentè, (nota bene) quàm sit inanis & falsa eorum persuasio, ut, hoc errore sublato, veritas patefacta clarescat.

26 „Verùm quidem est duplici statu Christianorum vitam distingui, mundano & religioso. Uterque tamen, diverso licet tramite, ad eundem terminum tendit, & quod attinet ad proximam virtutum, ad mundi contemptum, ad paupertatem spiritus, ad amorem crucis, par utriusque conditio est; hoc solo intercedente discrimine, quòd Religiosi solemnium votorum, regularumque vinculis devincti, strictiori jure, quàm mundani, ad perfectionem tenentur. In reliquis una & eadem vitæ ratio ab utriusque requiritur. Unum & idem Evangelium

omnibus prædicatum est. Cùmque Deus nihil præcipiat nisi charitatem, nihil prohibeat nisi cupiditatem, nulla in his differentia, nulla exceptio personarum reperitur.

Præcepit Salvator noster, nequis verbum otiosum loquatur, rationem de illo redditurus in die judicii, nequis irascatur, nequis concupiscat. nec ullam videmus positam esse distinctionem inter Monachos & Conjugatos. Simili modo, cùm dixit, beatos esse qui lugent, infelices qui ridet: cùm docuit oportere nos semper orare; omnibus renuntiare; vitam odisse; nos ipsos abnegare; injurias patienter ferre; intrare per angustam portam: nullum cerè hominum genus excludit.

Paulus item Apostolus, cùm omnibus Christianis, etiam conjugatis, filiosque nutriendos scriberet, nonne ab illis omnem exigentiam Monasticæ disciplinam? *Habentes (inquit) alimenta, & quibus regamur, his contenti sumus,* 1. Thimot. 6. Quid amplius ab Anachoretis requireret? Petrus quoque & Jacobus Apostoli, nonne ad omnes Christi fideles scribebant? cùm eos hortabantur, ut essent *sancti, integri, perfecti, in nullo deficientes,* 1. Pet. 1. Jacobi 1. Christus denique, cùm dixit: *Estote perfecti, sicut & Pater vester caelestis perfectus est,* Matth. 5. sermonem habuit ad omnes in se credentes, quibus altissimum sanctitatis scopum præfixit, ut omnes qui per adoptionem filii Dei nominamur & sumus, Patris perfectionem æmulemur.

Magna utique cunctis Christianis sanctitatis necessitas indicta est, ne à paterna hereditate tamquam degeneres excludamur. Hactenus sapientissimus pientissimusque Cardinalis. Qui etiam p. 2. §. 3. loquens specialiter de cruce, sui que abnegatione, Christianis omnibus necessariâ, sic pergit: „Tota vita Christiani crux esse debet & abnegatio, nec quisquam potest redemptionis fructu potiri, nisi per crucem. Hinc necessitas indispensabilis orta est abnegandi semetipsum; quod qui præstare recusat, Christi discipulus esse non potest. *Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, &c.* Non dicit abnegandam dumtaxat superbiam, crapulam, divitias, possessiones, sed jubet etiam ut abnegemus nosmetipsos, proprios scilicet affectus, & quidquid suggerit & operatur in nobis spiritus Adæ. Hæc omnia profus à nobis revellere debemus, & carnem nostram crucifigere, cum vitis & concupiscentiis suis, vitamque Christi crucifixi in nobis exprimere. Durus est hic sermo carni & sanguini; sed in hoc Christi fides, in hoc salus nostra consistit.

CAPUT V.

Eandem obligationem asserit, probatque D. Basilus.

NON ex semetipso doctrinam illam obligationemque tradidit Cardinalis ille sapientissimus, sed eam ex SS. Patribus, Basilio